

lubbati, nimmetas temma sedda waest ilma, süta kangro, Wilip Sak nimmi, kelle ellamisse kohta temma ka selgeste teada andis. Sedda õnnetumat meest woeti seddamaid kinni ja widi kohto ette. Kül se samma seisis esstotsa wägga kangeste omma õigusse ning ilma süta mele peäle. Agga kui rõwel seäl kohto ees Wilippi wasto ütles: Kuida julged sa ennast õigeks panna? Eks sinna ei wõtnud sest warrastud warrandussest omma rahha, jãggo minnult wasto: Eks sinna ei kalland sure leitwa kottiga, mis minno kãest sanud, seält metsast omma koio pole taggasi? ja kui teine waene loom ei sanud sedda taggasi aiada; siis teddagi sai kohto polest süalluseks moistetud, ja mollemad said, selle sak sama kãsolikkul wiisil, surma nuhtlusse alla pandud.

Jubba se pãaw olli kãtte joudnud, mis se kohtomoistminne pididi tõeks sama. Selle õnnetuma kangro naene tõttis omma kolme rõãetima lastega senna sure hõnõsse, mis

selle Ma Würsti kodda olli. Leidis sedda hallemelelist Würsti prauat seält rohho aiast. Wiskas ennast omma kolme lastega põlwili temma ette mahha, wannus kibbeda kissendamisse al, ellawa Jummalanimme jures, et temma willets jummalakartil mees nisammoti ilma süta olli, kui need wãetimad lapsed siin, ja pallus ardate, et tedda, kes rãnga murre al nende ainus toitja olli olnud, surma nuhtlussest saaks peãstetud. Selle halleda süddamega süddamega Würsti praua palluminne sai sest lahkest Würsti Herrast heaks woetud, ja ruttuste senna kohto paigale sannumid sadetud, et kangrule olli armo moistetud. — Nãhwas, kes olli ennast pãfuste senna surretamisse kohta fõggunud, õiskas sure rõmoga selle armo fulutamisse pãrrast, sest et ennamate puhhas ollid sedda willetsat kangro arwanud ilma süta olnud. Agga ei ükski seäl kohhal ei olnud sest armosannast süggawamalt kõigutud sanud, kui rõwel Willem Torri. Selle